

Традицията, че избраният новъ владѣтель трѣбва да произхожда отъ знатенъ и знаменитъ родъ, дълбоко си пробила пжтъ въ народното съзнание и отъ тамъ се отразила и въ народната поезия. Въ една народна пѣсенъ народътъ се обръща къмъ бана болярина и го моли да даде сина си Михаила за царь²¹³.

§ 39.

Длъжности на боляритѣ.

Боляритѣ имали не само права, но и задължения къмъ държавата и владѣтеля, отъ които най-важни сж слѣднитѣ:

Покорность. Боляритѣ били длъжни да се покоряватъ на владѣтеля и да изпълняватъ неговитѣ заповѣди. Всѣко съпротивление и неизпълнение на владѣтелскитѣ распореждания се считало за непокорство и строго се наказвало. Князь Борисъ осждилъ на смъртъ заедно съ сѣмействата имъ великитѣ боляри, които възтанали противъ него, защото приелъ християнската вѣра. Провиненитѣ боляри споредъ вината се наказвали още и съ лишение отъ службата, чинъ и конфискуване на имотитѣ имъ въ полза на владѣтеля. Сръбскиятъ деспотъ Стефанъ Лазаревичъ конфискувалъ имотитѣ на властелина Обрада Драгойлалича, защото билъ обвиненъ въ прѣдателство²¹⁴.

Воюване. Първа и най-важна длъжностъ на боляритѣ била да воюватъ за отбрана на отечеството. Всѣки боляринъ, управителъ на една областъ, билъ длъженъ да държи военната си дружина винаги готова за война

²¹³ Народни умотворения, Мсб. III, 20.

²¹⁴ Miclosich Fr. Monumenta serbica, 568.